

Městský soud v Praze

Hybernská 1006/18
110 00 Praha 1

Sp. zn.: (nepředchází)

Žalobce: **Tomáš Pecina**
Slezská 56
120 00 Praha 2
DS: whehjsc

Zastoupen: JUDr. Petrem Kočím, Ph.D., advokátem
Opletalova 1535/4
110 00 Praha 1
DS: cp7kgk3

Žalovaný: **Ministerstvo vnitra České republiky**
Nad štolou 936/3
170 34 Praha 7

Správní žaloba

proti rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky ze dne 25. 7. 2011, č. j. MV-77808-2/KM-2011,
podaná podle ustanovení § 65 *et seq.* soudního řádu správního
(dále jen „**SŘS**“) a § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném
přístupu k informacím (dále jen „**InfZ**“)

Elektronicky

Plná moc

Soudní poplatek: 2 000 Kč; k výzvě soudu

Přílohy: dle textu; podle seznamu

I.

1. Žádostí ze dne 11. 4. 2011 žalobce požádal povinný subjekt, Policejní presidium České republiky, o zaslání textu všech interních předpisů vydaných k aplikaci ustanovení § 65 zákona č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky (dále jen „**PolZ**“), zejména těch vážících se k otázce, jak mají příslušníci Policie ČR využívat své diskreční pravomoci založené ustanovením § 65 odst. 1 písm. a) a odst. 5 PolZ a na základě čeho mají při tomto rozhodování postupovat.

2. Vyrozuměním ze dne 14. 4. 2011, č. j. PPR-7830-1/ČJ-2011-99KI, povinný subjekt žádosti částečně vyhověl, když žadateli zaslal závazný pokyn policejního presidenta ze dne 31. 12. 2008 č. 215/2008, kterým se stanoví některé bližší podmínky a postupy pro zpracování osobních údajů (o ochraně osobních údajů), a dále uvedl: *„Tuto oblast upravuje několik interních předpisů. Ty, které lze poskytnout veřejnosti, Vám posílám v přiloženém souboru. Zveřejněním ostatních předpisů by došlo k ohrožení plnění základních úkolů Policie České republiky, obsahují citlivé informace taktického a obdobného služebního charakteru.“*

3. Neboť žádosti o informace tak bylo vyhověno pouze zčásti a nebylo vydáno ani rozhodnutí o jejím odmítnutí, žalobce podal dne 14. 4. 2011 na postup při vyřizování své žádosti stížnost podle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ.

4. Na základě této stížnosti vydal povinný subjekt dne 20. 4. 2011 rozhodnutí č. j. PPR-7830-2/ČJ-2011-99KI, jímž žalobcovu žádost o informace z důvodů podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) InfZ částečně odmítl.

5. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 26. 4. 2011 odvolání, ve kterém právní posouzení věci napadl jako nesprávné a dále uvedl, že povinným subjektem uváděný seznam interních předpisů je neúplný, neboť v něm řada předpisů chybí.

6. Rozhodnutím žalovaného ze dne 31. 5. 2011, č. j. MV-58190-3/KM-2011, bylo odvoláním napadené rozhodnutí povinného subjektu zrušeno a věc mu byla vrácena k novému projednání.

7. Rozhodnutím Kriminálního ústavu Praha ze dne 16. 6. 2011, č. j. KUP-5504-2/ČJ-2011-009KKR, bylo znovu rozhodnuto o částečném odmítnutí žalobcovy žádosti, nově navíc s odkazem na ustanovení § 11 odst. 6 InfZ.

8. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 17. 6. 2011 další odvolání, ve kterém opět argumentoval nesprávným právním posouzením věci a vedle toho poukázal na to, že o žádosti rozhodoval podruhé jiný útvar Policie ČR, než jemuž byla žádost o informace adresována a který vydal první rozhodnutí.

9. Rozhodnutím ze dne 25. 7. 2011, č. j. MV-77808-2/KM-2011 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), žalovaný odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Žalobce, který důvody uváděné v napadeném rozhodnutí pokládá za nesprávné, tak za této situace nemá jinou možnost než obrátit se žalobou na soud.

Důkaz: rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR ze dne 25. 7. 2011, č. j. MV-77808-2/KM-2011 - v příloze

II.

10. Jak žalobce uvedl ve svém prvním odvolání, ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) InfZ bylo již v několika případech předmětem soudního výkladu, přičemž relevantní je zde, *inter alia*, rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „**NSS**“) ze dne 30. 4. 2008, č. j. 4 As 20/2007-64¹. V něm NSS *a margo* interních pokynů a vnitřních instrukcí povinných subjektů judikoval:

Předmětem vnitřního předpisu mohou být různé skutečnosti. Zpravidla se jedná o organizační řád, spisový řád, skartační řád, docházkový systém, popř. další předpisy týkající se organizace a chodu „uvnitř“ úřadu. Není na druhou stranu vyloučeno, aby interním předpisem byly upraveny i pracovní postupy a konkretizace úkolů, vyplývající z působnosti úřadu jako provedení předpisu úřadu vyššího; mohou v nich být stanoveny interní toky informací a konkrétní instrukce. Vždy se však bude jednat o takové akty, které se dotýkají pouze pracovníků, kteří jimi jsou vázáni (akty řízení). Při naplnění uvedených skutečností by bylo lze za takové akty považovat i akty metodického vedení, požadované stěžovatelem.

Týkají-li se však zmiňované „interní pokyny“ výkonu veřejné správy, tedy činnosti povinného subjektu, jakožto orgánu veřejné moci, navenek, ve vztahu k veřejnosti a upravují-li aplikační postupy stran jednotlivých ustanovení zákona č. 326/1999 Sb., nelze je, jakkoli jsou takto označeny, považovat za informace vyloučené z práva na jejich poskytnutí těm, jichž se postupy v nich upravené bezprostředně týkají.

11. Jestliže je ustanovením § 65 odst. 1 písm. a) a odst. 5 PolZ založena diskreční pravomoc Policie České republiky týkající se zpracování osobních údajů fyzických osob, přičemž, jak vyložil Evropský soud pro lidská práva v nálezu Velkého senátu ve věci *S. et Marper v. Spojené království* ze dne 4. 12. 2008, č. 30562/04 a 30566/04², §§ 66-86, tento druh zpracování osobních údajů představuje značně intenzivní zásah do soukromí dotčených osob ve smyslu čl. 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, nelze interní předpisy upravující aplikaci správního uvážení v těchto situacích pokládat za předpisy bez vnější působnosti, které by bylo možno žadatelům podle InfZ odepřít; naopak se jedná o pokyny s bezprostředním a relevantním dopadem do právní sfery fyzických osob, a tedy s rozhodujícím působením navenek. Jako takové je nelze, jak NSS vyložil v citovaném rozsudku, žadatelům o informace odpírat s odkazem na exempci danou ustanovením § 11 odst. 1 písm. a) InfZ.

III.

12. V rozhodované věci je tedy zřejmé, že důvod (částečného) odmítnutí žádosti podle § 11 odst. 1 písm. a) InfZ dán nebyl. Pokud se týká nově uplatněného důvodu podle § 11 odst. 6 InfZ, ani ten není přílehlavý. Nelze totiž bez dalšího dovozovat, že by snad poskytnutí informací o tom, za jakých okolností policisté provádějí odběry biologického materiálu a jak s ním a se z něj získanými osobními údaji dále nakládají, ohrozilo práva třetích osob anebo schopnost orgánů činných v trestním řízení předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost nebo stíhat trestné činy nebo zajišťovat bezpečnost České republiky.

13. Za dosti pikantní je třeba označit, dovolává-li se žalovaný ve vztahu k Národní databasi DNA výsledků šetření Úřad pro ochranu osobních údajů, jestliže, jak je žalobci známo z informací získaných podle InfZ od tohoto úřadu, výsledek šetření byl takového druhu, že proti němu žalovaný v současné době brojí správní žalobou. Jako další *curiosum* se jeví tvrzení žalovaného, že v rukou Policie ČR jsou osobní údaje zcela v bezpečí, když právě před několika

1 na http://www.nssoud.cz/files/SOUDNI_VYKON/2007/0020_4As_0700064A_prevedeno.pdf

2 na <http://echr.coe.int>

týdny vyšlo najevo, že samotní policisté pro „komerční“ potřebu získávali mj. odposlechy telefonických hovorů z mobilních telefonů vysoce postavených státních úředníků, *inter alia*, předsedy Ústavního soudu a zaměstnanců Kanceláře prezidenta republiky.

14. Jak žalobce uvedl již v předcházejícím řízení, korupce v Policii ČR je prevalentní a je plně odůvodněn zájem veřejnosti dozvědět se, jak je s citlivými údaji fyzických osob z její strany nakládáno. Tyto informace nejsou jen interní povahy a jejich zpřístupněním podle InfZ nemůže být plnění úkolů policie nijak ohroženo.

15. V této souvislosti by mohlo být vhodným doplněním dokazování, kdyby si soud vyžádal příslušné spisy Úřadu pro ochranu osobních údajů, tak aby si z nich o stavu věci mohl sám učinit představu, případně aby si vyžádal i stanovisko Úřadu v postavení *amici curiae*.

Důkaz: spisem Úřadu pro ochranu osobních údajů, sp. zn. SPR-0836/08
spisem Úřadu pro ochranu osobních údajů, sp. zn. SPR-3309/09
stanoviskem Úřadu pro ochranu osobních údajů

IV.

16. Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 25. 7. 2011, tato žaloba je proto podávána v zákonné dvouměsíční lhůtě ve smyslu ustanovení § 72 odst. 1 SŘS.

V.

17. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby soud po projednání jeho žaloby, s úvahou zvláštní úpravy rozsudečných výroků podle ustanovení § 16 odst. 4 InfZ, vydal tento

rozsudek:

1. Rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky ze dne 25. 7. 2011, č. j. MV-77808-2/KM-2011, a rozhodnutí Kriminálního ústavu Praha ze dne 16. 6. 2011, č. j. KUP-5504-2/ČJ-2011-009KKR, se zrušují.

2. Policejnímu presidiu České republiky se nařizuje poskytnout žalobci do tří dnů od právní moci rozsudku text všech interních předpisů vydaných k aplikaci ustanovení § 65 zákona č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky, zejména těch vážících se k otázce, jak mají příslušníci Policie ČR využívat své diskreční pravomoci založené ustanovením § 65 odst. 1 písm. a) a odst. 5 tohoto zákona a na základě čeho mají při tomto rozhodování postupovat

3. Žalovaný je povinen uhradit žalobci náklady řízení, jak budou určeny soudem, do třiceti dnů od právní moci rozsudku k rukám žalobcova zmocněnce.

V Praze dne 26. července 2011

Tomáš Pecina

Seznam příloh:

1. plná moc
2. rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR ze dne 25. 7. 2011, č. j. MV-77808-2/KM-2011